

odwołanie nie został wyznaczony do udziału w uzgodnieniach i że jego udział w nich wchodził w zakres przysługującego mu zwolnienia z pełnienia obowiązków służbowych w połowie wymiaru czasu pracy do celów działalności związkowej (odnośnie do pkt 41-45 zaskarżonego postanowienia).

- 2) Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej orzekł, iż szczególnie system oceny przedstawicieli personelu obejmuje wszelką działalność związkową oraz błędnie zinterpretował powody, dla których wnoszący odwołanie nie pracował w zatrudniającej go jednostce organizacyjnej, przez co doszedł do wniosku, że wnoszący odwołanie nie miał prawa podważać kompetencji oceniających (odnośnie do pkt 50 i 51 zaskarżonego postanowienia).
- 3) Zarzut trzeci dotyczący naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej błędnie przyjął za punkt wyjścia względy dotyczące w szczególności upoważnienia oceniających do oceny wnoszącego odwołanie jedynie na podstawie jego pracy wykonywanej na rzecz zatrudniającej go jednostki organizacyjnej oraz tego, że wnoszący odwołanie powoływał się na przysługujące mu zwolnienie z pełnienia obowiązków służbowych w połowie wymiaru czasu pracy do celów działalności związkowej, aby uzasadnić, iż nie pracował on na rzecz zatrudniającej go jednostki organizacyjnej (odnośnie do pkt 59 i 60 zaskarżonego postanowienia).
- 4) Zarzut czwarty dotyczący naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej uznał, iż okoliczności niniejszej sprawy różnią się od okoliczności sprawy F-36/07 Lebedef przeciwko Komisji, w której zapadł wyrok Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 7 maja 2008 r., Zb.Orz.SP s. I-A-1-00143 i II-A-1-00759, i że le wnoszącemu odwołanie słusznie można było przyznać poziom wydajności IV (odnośnie do pkt 69 i 70 zaskarżonego postanowienia).

- uchylenie postanowienia Sądu do spraw Służby Publicznej z dnia 12 grudnia 2012 r. w sprawie F-109/11 Lebedef przeciwko Komisji, której przedmiotem było żądanie stwierdzenia nieważności sprawozdania z oceny wnoszącego odwołanie za okres 1.1.2009-31.12.2009, a konkretnie części sprawozdania sporządzonej przez EUROSTAT za ten sam okres;
- uwzględnienie żądań przedstawionych przez wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- ewentualnie odesłanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd do spraw Służby Publicznej;
- orzeczenie w przedmiocie kosztów i obciążenie nimi Komisji Unii Europejskiej.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący odwołanie podnosi sześć zarzutów, z których pierwszy, drugi, trzeci i szósty brzmią zasadniczo identycznie lub podobnie jak zarzuty podniesione w ramach sprawy T-116/13 P Lebedef przeciwko Komisji.

Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej zdaniem wnoszącego odwołanie uznał, iż sprawozdanie obejmujące działalność wnoszącego odwołanie w strukturach związku zawodowego (sprawozdanie OSP) powinno stanowić jedynie dokument załączony do sprawozdania dotyczącego służby pełnionej przez wnoszącego odwołanie w strukturach Urzędu Statystycznego Unii Europejskiej (Eurostat) (odnośnie do pkt 68-70 zaskarżonego postanowienia).

Zarzut piąty dotyczy naruszenia prawa ze względu na to, że Sąd do spraw Służby Publicznej zdaniem wnoszącego odwołanie stwierdził, iż wnoszący odwołanie zamierzał zaskarżyć sprawozdania z oceny sprzed 2009 r. oraz decyzję Komisji w sprawie nieprzyznania mu awansu (odnośnie do pkt 74 i 75 zaskarżonego postanowienia).

Odwołanie wniesione w dniu 25 lutego 2013 r. przez Giorgia Lebedefa od postanowienia wydanego w dniu 12 grudnia 2012 r. przez Sąd do spraw Służby Publicznej w sprawie F-109/11 Lebedef przeciwko Komisji

(Sprawa T-117/13 P)

(2013/C 147/36)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Giorgio Lebedef (Senningerberg, Luksemburg) (przedstawiciel: adwokat F. Frabetti)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Żądania

Wnoszący odwołanie wnosi do Sądu o:

Skarga wniesiona w dniu 1 marca 2013 r. — Direct Way i Direct Way Worldwide przeciwko Parlamentowi

(Sprawa T-126/13)

(2013/C 147/37)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Direct Way (Bruksela, Belgia) i Direct Way Worldwide (Machelen, Belgia) (przedstawiciel: adwokat E. van Nuffel d'Heynsbroeck)

Strona pozwana: Parlament Europejski

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności i zasadności skargi;

- w związku z powyższym,
- stwierdzenie nieważności:
 - decyzji Parlamentu, której data wydania nie jest znana, w sprawie odstąpienia od ogłoszonego przetargu z powodu, iż „oferty otrzymane w odpowiedzi na ogłoszenie o przetargu były nie do przyjęcia z punktu widzenia kryteriów udzielenia zamówienia, a w szczególności oferowanych cen, które są zbyt wysokie w stosunku do wartości podanej w ogłoszeniu o zamówieniu”, o której to decyzji poinformowano konsorcjum Direct Way pismem z dnia 3 września 2012 r.;
 - decyzji Parlamentu, której data wydania nie jest znana, w sprawie zastosowania procedury negocjacyjnej bez ogłoszenia w celu udzielenia zamówienia, o której konsorcjum Direct Way zostało poinformowane w drodze zaproszenia do udziału w procedurze, przekazanego mu w dniu 19 września 2012 r.;
 - decyzji Parlamentu, której data wydania nie jest znana, w sprawie udzielenia zamówienia innemu oferentowi, o której konsorcjum Direct Way zostało poinformowane e-mailem z dnia 21 grudnia 2012 r., z potwierdzeniem pismem z dnia 3 stycznia 2013 r.;
- wobec powyższego stwierdzenie nieważności umowy zawartej między przez Parlament z s.c.s. TMS Limousines;
- zasądzenie od Parlamentu na rzecz konsorcjum Direct Way tymczasowo kwoty 199 500 EUR rocznie tytułem odszkodowania za poniesioną szkodę;
- obciążenie Parlamentu całością kosztów postępowania na podstawie art. 87 § 2 regulaminu postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi dwa zarzuty.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia art. 101 rozporządzenia finansowego⁽¹⁾, art. 127 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego⁽²⁾ oraz zasady równości, a także oczywistego błędów w ocenie, ponieważ Parlament udzielił zamówienia w trybie negocjacji ze cenę wyższą od ceny, którą skarżąca przedstawiła w ramach pierwotnego przetargu.
- 2) Zarzut drugi, tytułem ewentualnym, dotyczący naruszenia art. 127 ust. 1 lit. a) rozporządzenia wykonawczego do rozporządzenia finansowego oraz zasady równości, ponieważ Parlament dokonał istotnej zmiany pierwotnych warunków zamówienia i) poprzez udzielenie zamówienia za wyższą cenę, niż cena uznana za nie do przyjęcia w ramach

pierwotnego przetargu (część pierwsza zarzutu) oraz ii) poprzez obniżenie szacunkowej wielkości zamówienia w stosunku do wielkości ogłoszonej w pierwotnych warunkach zamówienia, co miało wpływ na ocenę ceny negocjowanych ofert (część druga zarzutu).

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 z dnia 25 czerwca 2002 r. w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 248, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE, Euratom) nr 2342/2002 z dnia 23 grudnia 2002 r. ustanawiające szczegółowe zasady wykonania rozporządzenia Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 w sprawie rozporządzenia finansowego mającego zastosowanie do budżetu ogólnego Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 357, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 marca 2013 r. — Eltek przeciwko OHIM (ELTEK)

(Sprawa T-139/13)

(2013/C 147/38)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Eltek SpA (Casale Monferrato, Włochy) (przedstawiciele: adwokaci G. Florida i R. Florida)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Eltec Elektronik AG (Mainz, Niemcy)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności notyfikowanej i otrzymanej w dniu 10 stycznia 2013 r. decyzji Izby Odwoławczej z dnia 7 stycznia 2013 r. (skorygowanej w dniu 22 stycznia 2013 r.) w sprawie R 511/2012-1, dotyczącej postępowania w przedmiocie sprzeciwu B 992 851 oraz zgłoszenia wspólnotowego znaku towarowego nr 4 368 064, ponieważ spełnione są wszystkie warunki rejestracji znaku dla każdego z towarów;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania przed Sądem oraz kosztami postępowania przed Wydziałem Sprzeciwów i przed Izbą Odwoławczą.